

KympinLapset 1/2010

HYKSin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry:n jäsenlehti

Äiti piirtey
ikkunaan **s.10**

Disney on Ice -tapahtuma **s.4**

KympinLapset

KymppinLapset

HYKsin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry

Helsinki
Puh. 044 284 3484

Pankkitilit

Nordea 221918-5291
Okopankki 572099-49458

Hallitus

Puheenjohtaja
Anna Cantell-Forsbom

(09) 897 329, 040 554 5576
kisle@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja
Vesa Ahlstedt

(09) 509 2527
fam.ahlstedt@kolumbus.fi

Sihteeri
Jussi Salmi

040 830 7133
jsalmi@kolumbus.fi

Rahastonhoitaja
Janne Malmio

040 545 5561
janne.malmio@sap.com

Muut varsinaiset jäsenet

Sanna Mähönen

050 564 7580
sannaj.mahonen@kolumbus.fi

Työtä lapsisyöpäpotilaiden hyväksi

Kymppin lapset on perustettu vuonna 1982 ja sen päämääränä on parantaa HYKsin Lasten ja nuorten sairaalassa hoidettavien lapsisyöpäpotilaiden hoito-olosuhteita sekä tukea lasten kuntoutusta ja kehitystä.

Lapsen sairaus koskettaa koko perhettä, niin vanhempia, sisarusia kuin muitakin läheisiä. Siksi työssämme korostuu perhekeskeisyys: annamme tukea ja tietoa lasten syöpäsairauksista, järjestämme yhteisiä tapahtumia ja tilaisuuksia sekä autamme perheitä arjen ongelmien ratkaisuisissa.

Yhdistyksessä on jäseniä runsaat 1500, joista noin puolet on kokenut perheessään lapsen syöpäsairauden.

Yhdistyksen koko nimi on HYKsin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry, joka vuodesta 2008 käyttää lyhyempää nimeä Kymppin lapset. Yhdistyksen lehti Kymppin lapset ilmestyy 3-4 kertaa vuodessa.

www.hyksinsyopalapset.com

Pilvi Niskanen

040 964 5089

Mika Leivo

050 555 2151

Rami Metsäpelto
040 548 7597
rami.metsapelto@rhk.fi

Minna Issakainen
Järvenpää
050 587 0709
minna.issakainen@kolumbus.fi

KymppinLapset

HYKsin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry:n jäsenlehti

Päätoimittaja
Jussi Salmi

Ilmestyminen
4 kertaa vuodessa

Painosmäärä 1600 kpl

Kuva
Kannen kuvassa Eliel Mäntymaa

Painopaikka
N-Paino Oy, Lahti

ISSN-L 1798-3495
ISSN 1798-3495

KymppinLapset
HYKsin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry:n jäsenlehti

Puheenjohtajan palsta

Saan noin kolmen kuukauden välein SPR:n veripalvelusta kutsun verenluovutukseen. Kutsu tulee yleensä tekstiviestinä. Pyrin noudattamaan kutsua aina. Olen luovuttanut verta tähän mennessä 39 kertaa, mikä ei ole vielä kovin kumoinen saavutus. Tammikuun viimeisellä viikolla sain matkapuhelimeeni tämän viestin: *”Avunpyyntö Veripalvelusta! Lapsipotilas tarvitsee runsaasti verivalmisteita. Jos voit luovuttaa Kivihaassa KE-PE 27.1.-29.1. klo 8-10, vastaa tekstaten, soitamme sinulle tarkemmin. Kiitos avustasi! SPR Veripalvelu”*.

Vastasin heti tekstiviestillä ja minulle soitettiin noin tunnin kuluttua. Sovimme, että tulisin torstaiaamuna ja sain kuulla, että kyseessä oli lapsipotilas, jolle tarvittiin 20 henkilöltä verta; siksi varmistettiin tiettyyn aikaan verenluovuttaminen. Kun menin verenluovutukseen, katselin muita samaan aikaan verta luovuttamaan tulleita. Osa oli satunnaisia luovuttajia, osa samanlaisen kutsun saaneita. Ainakin minua vanhemman aktiivikuntoilijan näköisen naisen ja hiukan pyylevän äidillisen oloisen naisen, nuoren opiskelijatyön ja vanhemman virkamiehen näköisen miehen kuulin tulleen saman tekstiviestin kutsumana. Tunsin yhteenkuuluvuutta tämän joukon kanssa. Veriryhmämme ja ehkä tarkempi kudostyyppimme oli sama. Emme tunteneet toisiamme, emme tienneet toisistamme muuta kuin veriryhmän emmekä vaihtaneet sanaakaan toistemme kanssa. Kuitenkin muutamat pisarat kaikkien meidän verta tulisi virtaamaan tuntemattoman pienen potilaan suonissa.

En ole sankari eikä minusta taitaisi todelliseksi sankariksi olla. En pelasta ihmishenkiä raunioista katastrofialueilla tai onnettomuuksissa kotimaassa, en suorita vaativia kirurgisia toimenpiteitä leikkaussaleissa, elvytä sairaskohtauksen saaneita tai estä

rikoksentekeijöitä. Mahdollisuuteni edes arjen pieniin sankaritekoihin ovat rajalliset. Haluan kuitenkin uskoa, että pienillä ja arkipäiväisilläkin teoilla voi päästää osalliseksi - jos ei ihan sankareiden, niin ainakin auttajien ja lähimmäisten joukkoon. Luovuttamalla verta silloin tällöin voin olla osa auttamisketjua, jolla voidaan jopa pelastaa ihmishenkiä.

Ja vaikka ihan niin suuresta avusta kuin ihmishengen pelastamisesta ei olisikaan kysymys, niin pienemmilläkin teoilla on merkitystä. Olin tammikuun 15. päivä Agricolan kirkossa haltioitumassa rocklyriikan suomen mestarin ja Gospelviisujen voittajan Rasmus Mäntymaan järjestämässä konsertissa, josta yhdistykselle tuli kolehti- ja lahjoitustuottona yli kolme tuhatta euroa. Arjen sankaruutta voi osoittaa myös tuottamalla kanssa ihmisille kauniita kokemuksia ja hyvää mieltä.

Aurinkoisissa talven tunnelmissa mukavaa kevättä toivotellen.

Disney on Ice -tapahtumasta voimia ja iloa Kympin lasten perheille

Vihdoinkin oli se päivä! Joka päivä jo viikon ajan oli Jessica kysellyt päivittäin – montako päivää on Disney on Ice -tapahtumaan? Ehdinköhän osastolta kotiin, että pääsen katsomaan Leijonakuningasta?

Pienen viisivuotiaan tytön mieli oli täynnä kysymyksiä ja odotusta, mutta kuten niin tuttua on jo kolmen vuoden ajalta, emme voineet antaa mitään varmaa lupausta tapahtumaan osallistumisesta. Olimme kertoneet etukäteen tulevasta Kympin lapsille järjestettävästi tapahtumasta, koska Kympin psykologi, Jaana Kaukoranta, oli jo muutama vuosi sitten neuvonut meitä tekemään näin. Hänellä oli siihen oikein hyvät perustelutkin – kun emme kertoneet etukäteen lapsillemme tulevasta tapahtumasta, suojasimme toki lasta pettymyksiltä, mutta veimme samalla häneltä arvokkaan odottamisen ilon. Kun aloimme noudattaa Jaanan ohjeita, huomasimme, että itse asiassa suurin pettymys tuntui olevan vanhemmilla itsellään. Niin paljon asioita haluaisi tarjota lapselleen, mutta kasvaneesta infektioriskistä johtuen oli estynyt tekemästä näin. Silti kun pettymyksiä tuli, huomasimme kerta toisensa jälkeen, että surullista kyllä, Kympin lapset ovat ihan tottuneet hetkessä elämiseen – jos tässä hetkessä on nuha, yskä tai veriarvot eivät muuten mahdollista tapahtumaan osallistumista, ei sille vain voi mitään. Helpotus oli nyt silti ilmeinen, kun pääsimme seuraamaan Mikin ja Minnin ihmeellistä matkaa. Erityisen merkittäväksi tapahtuman teki se, että näkisimme vihdoinkin kauan odottamamme Leijonakuningaan esityksen. Olimme olleet Kympin tapahtumassa myös kolme vuotta sitten kun Leijonakuningasta esitettiin viimeksi, mutta Jessica oli tuolloin vasta kolmevuotias, eikä jaksanut katsoa esitystä ihan loppuun asti. Leijonakuningas on ollut Jessicalle hyvin mieluinen tarina leukemiahoitojen aikana – hän käsittelee selvästi tämän tarinan kautta paljon erilaisia pelon ja surun tunteita.

Olemme joka vuosi menneet tapahtumaan hyvissä ajoin, jotta VIP-aitioihin johtavat käytävätkin ovat tyhjiä. Auto jätetään messukeskuksen parkkialueelle, josta pääsemme turvallisesti kulkemaan Hartwall Areenalle ulkokautta ilman ihmismassoja. Areenalla kuljemme käytävät pikaisesti muita ihmisiä väistellen ja Jessica yleensä sylissä. Vuosien kasvaneen infektoriskin rajoittamassa eristys-elämässä eläminen näkyy jo monella tavoin koko perheen elämässä, joista yksi on se, että tuntuu aivan konkreettisen pelottavalta olla "ihmisten ilmoilla" tilanteessa, jossa emme ole saaneet käydä kaupoissa, busseissa, raitiovaunuissa jne. miltei kolmeen vuoteen!

Aitio oli tänä vuonna täynnä Jessican ystäviä Kypiltä. Vanhempienkin kesken olemme jo suuren osan kanssa tosi hyviä tuttuja. Vertaistuen voimaa on, ettei tarvitse selitellä kenellekään, kun jokainen tulee vuorollaan ovesta sisään silmät pyöreinä (useilla lapsi sylissä) ja huokaisee silminnähden ollessaan "turvassa", tuttujen perheiden kanssa, aition antamassa suojassa. Sovimme vanhempien kanssa kukin vuorollaan, kuka katsoo lastamme kun käymme alhaalta hakemassa ohjelman tai muita muistoja.

Lapset kiiruhtivat varaamaan paikkansa aition katsomosta ja söivät eväitään iloisesti rupertellen. Kellon lähestyessä h-hetkeä alkoi kuulua tihenevässä määrin kysymyksiä, milloin se alkaa. Olimmehan tulleet aitioon jo tuntia etukäteen, joten ymmärrettävästi odotuksen tunnelma alkoi tiivistyä melkoisesti. Ensimmäisenä koitti Jessicalle ja minulle erityisen suuri hetki – kauan odotettu Leijonakuningas. Oli tunne kuin ympyrä sulkeutuisi. Tästä kaikki alkoi talvella 2008, sillä tämä oli ensimmäinen Kympin lasten tapahtuma, johon osallistuimme. Huomasin kynneltä valuvan pitkin

poskiani – tähän soi jo tämän elämäntilanteen loppuvan. Vakaa tavoite on olla ensi vuonna ihan normaaliyleisön joukossa koko perheen voimin. Sen yleisön joukossa, jota Kympin lapset aina kovasti vuodesta toiseen ihmettelevät "äiti, keitä noi ovat, jotka istuvat tuolla alhaalla ja miksi he saavat olla tuolla" tai "milloinkohan minäkin voin mennä tuonne jään viereen istumaan" tai "milloin voimme olla tuolla, että voimme ostaa noita popcornoja myyjiltä" jne. Havahduin ajatuksistani siihen, että Leijonakuningas -kohtauksissa laulettiin "Hakuna matata, päivä on huoleton! Ei huolen häivää, päivä on huoleton. Filosofaa, näin on se vaan, hakuna matata!" ja Kympin lapset vieressäni lauloivat tätä täyteen ääneen mukana niin tarttuvasti, että huomasin jo kohta itsekin laulavani heidän kanssaan!

Disney on Ice tarjoaa kympin lapsille valtavasti iloa ja mahdollisuuden nauttia suuresta lasten juhlasta muiden lasten kanssa. Meille vanhemmille tapahtuma tarjoaa myös tunnemyrskyjä ääri-laidasta toiseen. Toisaalta olemme äärettömän kiitollisia siitä, että pääsemme osallistumaan tapahtumaan ja tarjoamaan lapsellemme elämyksen, jonka tarjoaminen ei olisi mahdollista ilman erityisjärjestelyjä. Tänäkin vuonna saimme kiittää Metosia ja Planmecaa aitiosta sekä Lemminkäistä ja Kympin Lapsia lipuista. Toisaalta tari-noiden voimakas musiikki ja sanomat tuovat usein pintaan vaikeiden tunteita. Tänä vuonna erityisen koskettavia hetkiä olivat itseleni viittaus elämän kiertokulkuun ja siihen, kuinka kaikella on aikansa – olimme olleet koko viikon Kympin osastolla (kotiutuen paria päivää ennen tätä tapahtumaa), jossa keskustelimme hoitojen aiheuttamista vaikeista tilanteista, elämästä ja kuolemasta. Tähän kohtaan osui varmasti myös kohta, jossa katsomo "herätti henkiin" myrkyn juoneen Helinä-keijun "kun uskoo, niin ihmeitä voi tapahtua". Oli sydäntä särkevää katsoa kuinka tarmokkaasti Kympin lapset vieressäni taputtivat käsiään ja mikä helpotuksen hymy nousi kasvoille kun Helinä heräsikin henkiin – ja useiden vanhempien silmissä kiilsivät kyynelleet, joita taas nieleskeltiin kovaan tahiin.

Tämä tapahtuma antoi taas valtavasti voimia jaksaa eteenpäin – jaksaa elämää tiukkojen eristysvaatimusten kanssa, jatkuvan epävarmuuden kanssa elämistä, menettämisen pelkoa ja suruja läheisten ja tuttujen kavereiden menehtymisestä. Juuri tänään olimme kaikki aidosti onnellisia ja kiitollisia, että saimme olla osana "normaalielämää" ja tarjota lapsillemme upean ja nautinnollisen elämyksen! Hetkessä olemisen lahja on se lahja, jonka olen oppinut Kympin lapsilta ja tästä elämäntilanteesta. Siitä lämmin kiitos kaikille Kympin lapsille – toivon osaavani tämän taidon lopun elämäni!

Lapsensa menettäneille perheille on tarjolla tukea

Tampereella järjestettiin lokakuussa 2009 työkokous, jonka tarkoituksena oli koota yhteen tietoa, jakaa kokemuksia ja suunnitella yhdessä laadukkaita tapaamisia perheille, jotka ovat menettäneet lapsensa. Kokouksen olivat järjestäneet Sylva ry, Käpy ry ja Sydänlapset ja -aikuiset ry.

Suomessa kuolee vuosittain noin 20 lasta kätkytkuolemaan, noin 400 lasta syntyy kuolleena ja noin 200 lasta kuolee ensimmäisen elinviikon aikana. Sydänlapsia menehtyy vuosittain noin 30 ja syövän vuoksi menetetään keskimäärin saman verran lapsia. Lisäksi lapsia kuolee erilaisissa onnettomuuksissa ja tapaturmissa.

Sanotaan, että oman lapsen menettäminen on vaikein kokemus, joka ihmisen voi kohdata. Pohjattomaan suruun ja lapsen kuoleman jälkeiseen elämään sopeutumiseen moni kokee saavansa apua sekä ammatillisesta avusta että vertaistuesta ja kokemuksen jakamisesta niiden kanssa, jotka ovat kokeneet samanlaisen menetyksen. Yhdistysten järjestämät lapsensa menettäneiden perheiden ryhmät ja tapaamiset tarjoavat tähän tarpeeseen foorumin, jossa omaa surua voi työstää turvallisessa ja ymmärtävässä ilmapiirissä.

Käpy ry järjestää vuosittain lukuisia perhetapaamisia eri puolilla Suomea seurakunnan leirikeskuksissa. Yhdistyksellä ei ole kytköksiä terveydenhuoltoon ja tapaamiseen voi osallistua milloin vain oman harkinnan mukaan ja useammankin kerran. Ensimmäinen osallistumiskerta on maksuton ja jatkotapaamisilla on pieni osallistumismaksu. Suurissa kaupungeissa kokoontuu säännöllisesti myös sururyhmiä, ja voimavaraviikonloppuja järjestetään vuosittain.

Sylva ry järjestää vuosittain syövän vuoksi menehtyneiden lasten perheille viikonlopun mittaisen tapaamisen. Tapaamispaikka vaihtelee vuosittain. Tämän vuoden tapaaminen on Tampereella alkusyksystä ja se on perheille maksuton. Ohjel-

massa on asiantuntijaluentoja ja vertaisryhmiä sekä vapaata yhdessäoloa. Sisaruksille on omat ryhmänsä. Sydänlapset on järjestänyt tapaamisia satunnaisesti. Tieto viikonlopuista ei aina ole tavoittanut perheitä ja niihin on hakeutunut vain vähän osallistujia.

Kymppin lapset – Hyksin osasto K10:n vanhempainyhdistys - on järjestänyt lapsensa menettäneille perheille viikonloppuja jo parinkymmenen vuoden ajan yhdistyksen kurssikeskuksessa Kuortinkartanossa. Seuraava tapaaminen pidetään näillä näkymin joko syksyllä 2010 tai alkuvuodesta 2011. Sisaruksille on viime vuosina viikonlopun aikana järjestetty omat sururyhmät koulutetun henkilön ohjauksessa. Kaikki yhdistykset saavat toimintaansa tukea Raha-automaattiyhdistykseltä.

Lisäksi Helsingissä kokoontuu Kymppin Lapset -yhdistyksen järjestämä sururyhmä 8-10 kertaa vuodessa. Ryhmä on maksuton, avoin kaikille lapsensa menettäneille perheille eikä siihen tarvitse ilmoittautua ennakoon. Ryhmää vetävät sairaanhoidtaja Eila Huotari osasto 10:ltä ja vertaisäiti, Nenne Amnell. Nennellä on lisäksi ammatillinen koulutus erilaisten ryhmien ohjaamiseen ja hän toimii arkityössään työnohjaajana ja kouluttajana.

Työkokouksessa Tampereella saimme kuulla myös äidin, isän ja sisaruksen puheenvuorot omista kokemuksistaan ja siitä, mikä heitä oli auttanut omassa surussaan. He kaikki jakoivat voimakkaasti ajatuksen, että oman lapsen tai sisaruksen kuolema ei kuulu normaaliin elämään eikä yhteiskuntaan ja tämän vuoksi perhe voi helposti jäädä hyvin yksin surunsa kanssa. Yksilöt surevat omaan tahtiinsa eikä surun aikataulu aina kulje samassa tahdissa perheenkään sisällä. Kokemuksena oli, että apua ei voi saada liikaa - sekä ammatillista että vertaistukea tarvitaan. "Vertaistueessa usein sokea taluttaa rampaa, mutta ammattiauttajilta puuttuu oma kokemus" kuten lapsensa menettänyt isä puki sanoiksi auttamismuotojen näkökulmaerot. Molempia tarvitaan.

Usein lapsen kuoleman jälkeen kaikki voimavarat menevät oman itsensä koossa pitämiseen ja päivästä toiseen selviytymisessä. Usein vasta siinä vaiheessa, kun vanhemmat itse toipuvat, herää huoli sisaruksista. Lapsi voi yrittää helpot-

taa vanhemman oloa olemalla reipas eikä hän halua näyttää omaa suruaan ja aiheuttaa vanhemmille lisähuolta. Puheen-
vuoron käyttänyt äiti kertoi omasta kokemuksestaan: "Vasta
kolme vuotta sisaruksensa kuolemasta poikamme sai sisarus-
ten ryhmässä perhetapaamisessa musiikkiterapian avulla su-
run kirstunsa auki. Silloin ymmärsin, että lapsi oli suojellut mi-
nua tajutessaan, etten jaksakaan kantaa hänen suruaan. Siitä alkoi
veljen toipuminen."

Kaikkien työkokouksessa mukana olevien yhdistysten yhtei-
senä tavoitteena pidettiin lapsensa menettäneiden perheiden
tapaamisten ja ryhmien edelleen kehittämistä ja näistä tiedot-
tamista. Yliopistosairaaloiden lasten syöpäosastoilla hoidos-
sa olleiden ja syöpään menehtyneiden lasten perheille tieto
tapaamisista ja ryhmistä kulkee hyvin sairaalan työntekijöiden

kautta (kuntoutusohjaaja, psykologi ja lääkäri). Muusta syystä
menehtyneiden lasten vanhempia tieto ryhmistä ei aina tavoit-
ta. Sylva ry, Käpy ry ja Sydänlapset ja -aikuiset ry onkin käyn-
nistämässä yhteistyöprojektia, jossa kiinnitetään huomioita tie-
dottamiseen sekä lasten sururyhmien ja vertaisohjaajien kou-
lutukseen valtakunnallisena toimintana.

Lisätietoja tapaamisista ja ryhmistä www.hyksinsyopalapset.com, www.sylva.fi, www.kapy.fi, www.sydanlapset.fi sekä
sairaaloiden kuntoutusohjaajat ja psykologit.

Saila Ylönen
kirjoittaja toimii kuntoutusohjaajana Hyksin Lastenklinikan osas-
tolla K10.

Kympin Lapset tarjoaa majoitusta ulkopaikkakuntalaisille

Yhdistyksellä on neljä asuntoa ja asuntola, jotka tarjoavat majoitusmahdollisuuden perheille, jotka tulevat pidemmältä Suomesta hoitoihin Helsingin Lastenklinikalle. Asunnot on tarkoitettu useita viikkoja kestäviin sairaalareissuihin. Asuntola Messinen mahdollistaa myös muutaman päivän majoituksen. Asunnot sijaitsevat kävelymatkan etäisyydellä Lastenlinikasta.

Asuntola Messinen, Messeniuksenkatu

Messinen on yhteisasuntola, joka toimii omaehtoisesti retkeily-maja-periaatteella. Asuntolassa on neljä kahden hengen huonetta, yhteiseen käyttöön tarkoitettut olohuone, keittiö ja kylpyhuone. Jokaisen oman tilanteen ja halun mukaan on joko mahdollisuus vetäytyä omiin oloihin tai saada vertaistukea muilta vastaavassa tilanteessa olevilta, mielenkiintoisissa ja tunteikkaissa keskusteluissa Messisen olohuoneessa tai keittiössä.

Perhe- Messinen, Messeniuksenkadulla

Asunto (2h, kk + kph.) tarjoaa majoitusmahdollisuuden kahdelle kolmelle hengelle.

Pikku- Messinen, Messeniuksenkadulla

Oh+parvi+kk+kph. Huone, makuualkovi, keittokomero ja parvi soveltuu perhemajoitukseen.

Kaikki Messiset sijaitsevat Lastenklinikan välittömässä läheisyydessä; vain yksien liikennevalojen ylitys ja olet jo perillä.

Honkatie, Meilahti

Oh+mh+kk+kph, yöpymispaikat kahdelle hengelle. Asunto sijaitsee Lastenklinikan pohjoispuolella.

Susanna-koti, Runeberginkadulla

Oh+tupakeittiö+kph, yöpymispaikat kahdelle hengelle.

Viihtyisä huone ja suuri tupakeittiö sijaitsevat vajaan kilometrin etäisyydellä Lastenlinikalta.

Messinen

Mitä tekee asuntojen hoitaja

Asunto ja asuntola tarvitsevat huolehtimista, kunnossapitoa ja kulutustavaraa kuten vessapaperia, pesulapalvelua, lattia-moppia tai kattilaa. Kaikki tavarat kuluvat käytössä. Asuntolan hoitajaa tarvitaan koordinoimaan asioita, kun ruuvit ovat irti tai viemäri on tukossa. Koordinointi on yhteistyötä sairaalan henkilökunnan, asukkaiden, siivoojan ja huolto-yhtiöiden kanssa. Asuntolassa on myös vihko, jonne voi jättää terveiset; niin risut kuin ruusutkin ovat tervetulleita.

Asunnoissa on toimivat peruskeittiövälineet, pesukone ja tv, eivät toki hotellitasoa. Kaikissa asuntolan huoneissa ei ole omaa toimivaa tv:tä; niistä puuttuu vain digiboksi. Jos sinulla on tiedossa lahjoittajaa toimivalle digiboksille, uusille linavaatteille yms. otamme mielellämme vastaan lahjoituksia.

Asuntojen hoitaja Sonja Vuorela

Yhdistys ja sen toiminta on tullut tutuksi jo yli kymmenen vuotta sitten poikamme Juliusen sairastuttua leukemiaan 5-vuotiaana 1998. Hänen hoitonsa käsittivät sytostaatteja ja sädehoitoa. Kantasolusiirto saatiin rekisteriluovuttajalta Ranskasta. Muutama vuosi meni hyvin. Siirron jälkiseurauksena keuhkot kärsivät ja toimiva keuhkokudos pieneni, ja Julius kuoli syksyllä 2002. 10-vuotissynt-tärit ehdittiin kuitenkin viettää kuukautta aiemmin.

Perheeseeni kuuluu Julius-tähtemme lisäksi mieheni Timo ja tyttäremme Petra. Olen työssä tietotekniikka-alan yritysessä hallintopäällikkönä. Vesa Ahlstedtille tulin maininneeksi lapsensa menettäneiden tapaamisessa olevani käytettävissä vapaaehtoistyöhön ja niinhän Vesa soitteli perään ja nyt hoidan asuntolakäytössä olevia asuntoja.

Muskarin tahtiin

Muutama aktiivinen osasto kymppin vanhempi toivoi pari vuotta sitten musiikkileikkikoulua eli muskaria Helsingin lastenklinikan osasto K-10:llä hoidettavina ja siellä poliklinikalla käyville kaikkein pienimmille, 1-3-vuotiaille syöpäpotilaille. Syöpää sairastavat lapsethan eivät hoitojen aikana kotihoidossa ollessaan voi infektioherkkytensä vuoksi osallistua tavallisiin kerhoihin ja harrastusryhmiin. Musiikkileikkikoulun vetäjää etsittiin pitkään kyselemällä tutuilta ja puolituilta, houkuttelemalla musiikin ammattilaisia ja alan opiskelijoita. Monen kuukauden etsimisen jälkeen yhdistys sai eräältä potilasperheeltä kullannarvoisen vihjeen musiikin monitoiminaisesta, Sibelius Akatemian musiikinopettaja-opiskelijasta Maaret Teperistä.

Maaretilla, joka opiskelujen ohessa tekee myös monenlaisia laulu- ja soittokeikkoja, on monipuolinen tausta musiikin parissa. Hän on muun muassa ohjannut masentuneiden ja jännittäjien musiikkiryhmiä sekä vanhusten tanssibändiä ja hyödyntänyt musiikkia työttömien kuntoutuksessa. Työ syöpää sairastavien lasten parissa ei tuntunut Maaretista liian haasteelliselta. Päinvastoin. Heti ensi tapaamisella Maaret alkoi miettiä, mitä kaikkea mukavaa pienten

potilaiden elämään musiikin ja leikin avulla voisi tuoda vastapainoksi sairaalamailman ikäville kokemuksille. Jälkikäteen Maaret tosin tunnusti, että aloittaessaan musisoinnit häntä pelotti, että lähtisi osastolta aina itku kurkussa. Maaret kuitenkin lupautui tehtävään, koska ajatteli että, tätä työtä tulisi jonkun tehdä. Yhtä hyvin siis hän.

Asennoitumista talkoohenkiseen työhön helpotti varmaan myös se, että Maaretilla on myös omakohtaista kokemusta lapsen syöpäsairaudesta. Hänen veljensä on 1980-luvulla kuollut syöpään.

Maaret aloitti lastenklinikan osasto K-10:n pienten potilaiden muskarin pitäjänä syksyllä 2008. Pienet musisoijat kokoontuivat kerran viikossa yhdessä Maaretin ja usein myös äidin tai isän kanssa sairaalan leikkiosastolle leikkimään, laulamaan ja soittamaan.

Kun leikkiosaston tilat jouduttiin remontin vuoksi sulkemaan, siirtyi Maaret omasta aloitteestaan osastolle jatkamaan musiikkilista yhteistyötä. Maaret käy noin kerran viikossa osaston potilashuoneissa musisoimassa lasten ja nuorten kanssa. He ovat soitaneet, laulaneet, säveltäneet, sanoittaneet, harrastaneet musiikkiliikuntaa, karaokea ja soittopelejä sekä keränneet tietoa bändeistä ja musiikkityyleistä. Vauvoille on laulettu tuutulauluja ja teini-ikäisten kanssa ”löpisty musiikista yleisesti”. Yhdessä soittamisessa ja laulamassa on terapeuttisiaakin elementtejä: musiikki on mitä mainioin väline mielialojen ja tunteiden tulkitsemiseen. Kun raskaat hoidot, kivut ja pahaolo vievät voimia tai pelko ja epävarmuus tulevaisuudesta myllertävät mielessä, voi musiikin avulla löytää keinon kertoa itselleen ja muille, miltä tuntuu. Soittimista tai kappaleen melodiasta voi löytyä puhetta paremmin kuvia moninaisille tunnetiloille.

Yhdistys on kustantanut Maaretin ja osaston potilaiden käyttöön taskustudion, jolla tallennetaan yhdessä tehtyjä kappaleita. Nyt odottelamme tulevaa Kymppin Levyä!

Äiti piirtyy ikkunaan

Neurologin vastaanottohuoneen pöydällä on puhelinluettelo, hyllylle on aseteltu lasten leluja ja nurkkaan on käärit-

ty rullalle suuri jumppamatto. Huoneessa istuva äiti on jätetty yksin neurologin poistuttua puhumaan tärkeää puhelua, koskien äidin viiden kuukauden ikäistä poikaa. Pojan jalat eivät ole liikkuneet normaalisti viimeisen kuukauden aikana, ja kehitys on taantunut. Äiti on syystä ollut huolissaan, toteavat lääkäritkin. Tarkemmissa tutkimuksissa on paljastunut, että rintakehän sisällä on valtava kasvain, joka on kasvanut selkäydinkanaavaan ja painaa siellä hermoja, aiheuttaen näin halvaantumisoireita. Vastaanotolla istuva äiti itkee. Hän ei kuitenkaan itke kasvaimen tai pikaisesti suoritettavan leikkauksen takia, vaan siksi ettei saa lastaan sairaalasta kotiin tänä iltana.

"Nyt en vaan jaksa, enkä halua kertoa enempää. Olo on hyvin avuton." – Facebook 4.9.

Äiti jättää nälkäänsä itkevän ja äidin kasvoilta hätää tarkkaavaisesti lukevan poikansa Töölön sairaalan leikkaukseen ja lähtee tyhjän turvakaukalon kanssa kotiin. Taksinkuljettaja osaa onneksi olla kysymättä mitään. Matkalla kotiin hän lähettää tekstiviestin pojan isovanhemmille, sillä soittaminen vaatisi liian paljon voimia. Vielä muutama Facebook-viesti pojan kummeille ja muutamille muille läheisille, ennen kuin äiti jää portaisiin istumaan ja itkemään. Nukahtamislääkettä hän ei halunnut sairaalasta ottaa mukaansa, vaikka sitä tarjottiinkin. Onneksi uni tulee kuitenkin helposti.

"Jääkaapista löytyy vähän kaikenlaista mielenkiintoista ja leivän päiväys on sinne päin. Maitokin meni tänään vanhaksi, mutta onneksi isoveljelle kelpasi jogurtti. Ruoho pitäisi leikata pihalta ja pyykit tunkea kuivausrumpuun." – Facebook 7.9.

Viikko sairaalassa kuluu toipumisessa ja tutkimuksissa, ja äiti oppii uuden sanan: neuroblastooma, syöpä. Äiti kuitenkin käyttää

Janina ja Eliel

mieluummin sanaa kasvain kuin syöpä. Hän tuntee vihaa kaikkia pojan potilashuoneeseen tulijoita kohtaan, sillä kenelläkään heistä ei ole vapauttavia uutisia. Keskuslaskimokatetri asennetaan, ja sen pitäisi olla arkea helpottava asia. Äiti kuitenkin inhoaa poikansa rinnasta työntyvää luonnotonta letkunpätkää. Todellisuus alkaa hiljalleen piirtää arkea uusiksi. Perheen vauva muuttuu lapsisyöpäpotilaaksi, isästä ja äidistä tulee omaishoitajia, 2,5-vuotias isovelikasvaa hetkessä päivähoitoikäiseksi ja läheisistä tulee tukiverkko. Elämänpiiri kapenee vierailukieltojen myötä, ja kaupassakäynnistä tulee juhlahetki. Isä säveltää ja sanoittaa pojalleen laulun, ja saa

sen laulamista voimaa silloin kun uhmaikäisen isoveljen hoitaminen on viedä voimat. Äiti kuitenkin itsepin-taisesti uskoo, ettei poika tule taudista selviämään ja suunnittelee mielessään hautajaisia. Ensimmäiset sytostaattikuurit aiheuttavat pahoinvointia, joka menee aina viikossa ohitse. Veriarvot alenevat hiukan, mutta palaavat pian turvallisiin rajoihin. Magneettikuvissa näkyy selvästi, että kasvain on pienentynyt. Äitikin uskaltaa hetkittäin toivoa, että tarinalla on onnellinen loppu.

"Poika ei ulkoisesti näytä sairaalta, hän ei myöskään itkeskele tai näytä valittavan oloaan ajoittaista pahoinvointia lukuun ottamatta. Tämä tietysti tekee hoidoissa kahlaamisen ja sairauden olemassaolon paljon siedettävämmäksi." -Facebook 3.11.

Äiti on alusta asti kirjoittanut säännöllisesti Facebookissa pojan kuulumista. Kirjoitusten yleissävy muuttuu positiivisemmaksi hoitojen soljuessa eteenpäin. Sairaalan arki tulee syksyn kuluessa tutuksi, ja osastolla säännöllisesti näkyvät kasvot saavat nimet. Pojan omahoitajien kanssa äiti tuntee löytäneensä luottamuksen. Hän on hiljalleen oppinut hyväksymään myös katetrin, aineiden käsienpesun ja käsidesin käytön sekä sen, ettei omia menojaan voi suunnitella pitkälle etukäteen. Vanhempien kahvihuoneessa äiti myös saa pikakurssin syöpäsanastosta: granut, sytot ja serppi alkavat toistua hänenkin puheissaan. Osaston vanhemmat muuttuvat tutuiksi, ja kahvihuoneessa vietetty aika merkityksellisiksi kohtaamisiksi. Joulukuun mennessä viisi sytostaattikuuria on huuhdellut kasvainta ja kutistanut sen aikuisen ihmisen nyrkin kokoisesta vastaamaan kooltaan pojan omaa nyrkkiä. Tammikuun puolella välissä on leikkaus.

"Leikkaushaava on hurjan siisti, ja sen osalta toipuminen varmasti tapahtunee nopeasti. Dreenien jättämät haavat ovat kipeät, ja niitä poika tuntui nyt illalla kipuilevan. Onneksi lääkettä tuli kun vain pyysi, eikä äidin arviota tilanteesta kyseenalaistettu." -Facebook 18.1.

Kevätauringon aavistuksenomaiset säteet paistavat kahvihuoneen ikkunasta sisälle. Äiti pukee pojalleen toppahaalaria, ja valmistele kotiin lähtöä. Hoidonlopetustutkimukset ovat käynnissä, ja toive päästä eroon katetrasta on pian toteutumassa. Äiti tietää, että on ollut onnekas. Pojan hoidot ovat onnistuneet ennätysmäisen nopeassa aikataulussa, eikä vahvoja sytostaattikuuria tarvittu kasvaimen taltuttamiseksi. Fysioterapia on tuonut lisää liikettä pojan jalkoihin, eikä kävelemään oppiminen näytä enää mahdottomalta. Äiti tietää, että täydellinen parantuminen on mahdollista, vaikka sitä pitää vielä hetki odottaa. Ajatukset ajautuvat enää harvoin liian aikaisiin hautajaisiin. Äiti katsoo ikkunasta ja näkee kuvansa heijastuvan sen pinnassa. Minä näen itseni heijastuvan ikkunapinnasta.

Rasmus Mäntymaan konsertti lapsisyöpäpotilaiden hyväksi

Loppusyksystä sain puhelinsoiton Rasmus Mäntymaaksi esittäytyvältä mieheltä, joka kertoi suunnittelevansa konserttia, koska - kuten hän vaatimattomasti sivulauseessa mainitsi – oli voittanut lauluntekokiilpailun. Rasmus Mäntymaan nimi kuulosti etäisesti tutulta, mutta en heti osannut yhdistää, missä olin nimen kuullut.

Puhelun jälkeen googlasin Rasmus Mäntymaasta tietoja: Mäntymaa voitti vuonna 2009 sekä rocklyriikan Suomen mestaruuden että Gospelviisu-kilpailun. Rasmus kertoi, että voittokonsertti oli ollut tarkoitus järjestää jo aikaisemmin, mutta hänen pienen poikansa sairastuminen syöpään oli siirtänyt asioiden aikatauluja ja tärkeysjärjestystä. Rasmus kertoi myös, että oli jo ollut yhteydessä moniin muusikkoystäviinsä ja -tuttuihinsa, jotka olivat lupautuneet mukaan konserttiin.

Rasmusen ajatuksena oli järjestää konsertti syöpälästen hyväksi. Konsertissa kerättävän kolehdin tuotto ohjattaisiin yhdistykselle ja yhdistys maksaisi tuloista konserttitekniikan kuljetuskulut. Konsertin esiintyjät tulivat mukaan lahjoittaen oman osaamisensa hyvän asian tukemiseen.

Tammikuun 15. päivän iltana tarvoin puolimetrisessä lumimössössä Helsingin Agricolan kirkkoon. Hämärään kirkkosaliin oli luotu verhoilla ja sinisillä valoilla kaunis, juhlava tunnelma. Kirkko täyttyi vähitellen ja konsertin alkaessa penkkiriveillä istui paljon nuoria, mutta myös meitä aikuisempia kuuntelijoita. Konsertissa esiintyivät Rasmus Mäntymaan rinnalla vakuuttava joukko ammatti- ja puoliammattimuusikkoja, muun muassa Marzi Nyman, Erin Anttila, Anna-Maaria Varonen, Matias Taivainen, Maitopuu, Jarkkis Toivanen ja Herännäisnuorten kuoro.

Rasmus Mäntymaa oli koonnut konserttiin toimivan ja kosket-tavan 20 kappaleen kokonaisuuden. Useimmat lauluista kertoivat omakohtaisista asioista; lapsista, parisuhteesta, elämän mukanaan tuomista tunteista ja tunnoista. Mutta myös kiinnostuksen koh-teista ja intohimosta, kuten jalkapalloaiheinen Rocklyriikan mesta-ruuden voittanut sanoitus kappaleessa "Maali":

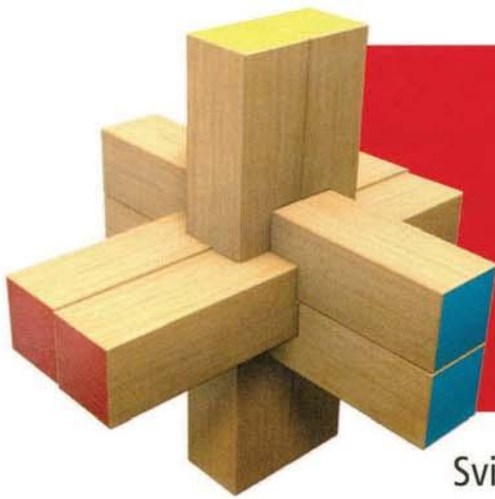
Kuvassa vasemmalta Rasmus Mäntymaa, Jaakko Renko, Antti Vuori, Matias Taivainen ja Marzi Nyman.

"Se vei metelin pilviin, se toi kyyneleet silmiin. Kuin sievä näyttelijä-tär se tarttui filmiin. Se oli huomattavan älykäs ja naisetkin hurmasi. Vei toiveemme ylemmäs ja helpotti kummasti. Kuin huumeet ja haa-veet se miehen sekoittaa. Yhden, kun pääsee lataan, pakko lisää saa-listaa. Se oli maali."

Aiheen sanoitukseen Rasmus oli saanut Suomi-Turkki-jalkapal-lo-ottelusta, jonka voitontahtoa uhkuva alkua jatkaa kappaleen edetessä pelinkulkua kuvaavasti: *"Se oli jumalan käsi, se oli ovela kuin piru, suurempi kuin elämäsi ja livahti kuin liru. Se oli puolustuk-sen moga, joku vei ne kahville..."*

Intensiivinen ja mukana elävä tunnelma konsertissa näkyi myös yleisön syöpälapsille lahjoittamana yli kahden tuhannen euron suuruusena kolehtilahjoituksena sekä yksityishenkilöiden tekemi-nä huomattavina lisälahjoituksina. Näillä saatiin sekä katettua kon-serttitekniikan kuljetuskulut että jatkossa järjestettyä paljon mu-kavaa toimintaa yhdistyksemme potilasperheille.

Mikäli konsertin taltiointi onnistui riittävän korkealaatuisena, on meillä kaikilla; myös teillä, jotka ette päässeet nauttimaan täs-tä loistavasta konsertista, mahdollisuus kuunnella Rasmus Mänty-maan hienoja kappaleita DVD-tallenteena.

NPAINO

www.n-paino.fi

Svinhufvudinkatu 21, 15110 Lahti, puh. (03) 882 100

Pesulapalvelut

Oy Laivapesu Ab

Ormuspellontie 13
00700 HELSINKI
Tel: +358 20 794 0950
Fax: +358 20 794 0951
laivapesu@laivapesu.fi

KUORTINKARTANO

- kokoukset, kurssit ja leirit
- majoitustilaa 50 henkilölle
- tilausruokailut
- perhejuhlat
- leirikoulut

TERVETULOA !

Tiedustelut ja varaukset:
puh. 015-680 414, fax 015-680 456
e-mail: toimisto@kuortinkartano.fi
<http://www.kuortinkartano.fi>

Kiitos tukijoille

Vanhempien tietokone kuntoon lahjoituksin

Os k10:n avolla oleva vanhempien tietokoneen monitori meni epäkuntoon marraskuussa.

Tilalle vaihdettiin uusi näyttö sekä vanha korjattiin. Juulian isä toimi puuhamiehenä ja hänen hyvän ystävänsä omistama Kodin-konehuolto M. Maristo (www.maristo.fi) lahjoitti uuden monitorin sekä korjasi myös rikkoontuneen varalle. Yhdistys kiittää Juulian isää sekä Mika Maristoa niin tärkeäksi osoittautuneen tietokoneen korjauksesta.

Ilmoittautumiset tapahtumiin Ilmari-ohjelmalla

Tietoverkko FI Oy on tarjonnut yhdistykselle jo pitkään lahjoituksena sähköisen ilmoittautumisjärjestelmän, Ilmarin. Ilmarin avulla hoidamme muun muassa ilmoittautumiset tapahtumiin sekä leireille. Järjestelmä säästää kustannuksia sekä vapaaehtoistoinnin voimavaroja. Yhdistys kiittää avusta. Lisätiedot www.ilmari.fi.

littalalta mukit avolle

Aktiivinen Kympin vanhempi oli ottanut yhteyttä arabia.fi-sivuston asiakaspalautteen kautta ja kertonut vanhempien taukotilan puutteellisesta kahvi- ja teekuppikokoelmasta. Markkinointiasistentti Heli Östman littala Groupista vastasi yhteydenottoon ja toimitti viime lokakuussa vanhempien käyttöön 30 kappaletta uusia Runo-malliston mukeja. Lämmin kiitos kahvi- ja teehetkien piristämisestä.

Lemminkäinen, Metos ja Planmeca avustivat Disney on Ice -tapahtumassa

Planmeca ja Metos luovuttivat Disney on Ice -tapahtumassa aitiensa potilasperheiden käyttöön ja Lemminkäinen sekä Kympin Lapset tukivat potilasperheitä lippujen hankinnassa. Potilasperheet sekä Kympin Lapset kiittävät yrityksiä yhteistyöstä.

Lemminkäinen

PLANMECA

metos
kitchen intelligence

Myytävät tuotteet

Yhdistyksemme logossa lintuemo ruokkii poikastaan - aikuinen pitää huolta lapsesta. Huolehtiva aikuinen voi olla äiti, isä, isovanhempi tai ystävä, he kaikki ovat lapselle tärkeitä ihmisiä. Yhdistyksemme logon mallista on valmistettu kulta- ja hopeakoruja, riipuksia ja korvakoruja. Pirstä itseäsi tai ystävääsi ostamalla/tilaamalla näitä koruja ja tuet samalla yhdistyksemme toimintaa.

T-paidat

Uudet Kympin Paidat ovat nyt myynnissä. Etupuolella lukee "Kympin Paita" ja selkäpuolen listasta voit ruksia itsellesi sopivimman roolin, kuten Kympin Lapsi, Kympin Isä tai Kympin Sisko. Paitamalleja on erilaisia ja ne sopivat niin miehille, naisille kuin lapsillekin. Aikuisen paidat maksavat 20 ja lasten 15 euroa. Paitoja myydään Kuortinkartanossa. Tilattaessa hintoihin lisätään postikulut. Tiedustelut Tuula Kurpelta, p. 015 680 414 tai toimisto@kuortinkartano.fi

"Kympin Veli" Rasmus Salmi

Lintu -korvakorut

- kultaiset EUR 92,-
- hopeiset EUR 32,-

Korvakorut

Hopeiset korvakorut

Linturiipus

- kultainen (ei ketjua) EUR 98,-
- hopeinen (ketjulla) EUR 38,-

Kultainen riipus

Hopeakoru, kaulaketjulla.

☐ LIITYN JÄSENEKSI

Nimi _____

Osoite _____

Sähköpostiosoite _____

() Minulla on tai on ollut syöpää sairastava lapsi.

☐ OSOITTEENMUUTOS

Nimi _____

Vanha osoite _____

Uusi osoite _____

Sähköpostiosoite _____

Vastaanottaja
maksaa
postimaksun

HYKSIN LAPSISYÖPÄPOTILAJEN
VANHEMMAT JA YSTÄVÄT R.Y.

Vastauslähetyks
Sopimus 5000664
02003 ESPOO

Jussi Salmi

Potilasperheiden tapahtumat

Vuosikokous

Yhdistyksen vuosikokous pidetään **lauantaina 20.3.** Lastenklinalla, Niilo Hallman -salissa alkaen klo 15.00. Tervetuloa mukaan!

Hiihtoretki Vihtiin

Järjestämme retken Vihdin laskettelukeskukseen **sunnuntaina 21.3.** Potilasperhejäsenet saavat hissilipun hintaan 10e, ja yhdistys tarjoaa makkaroita, leipää ja mehua. Osallistujien toivotaan olevan paikalla klo 10, kun aloitamme lippujen jaon. Mikäli saavut myöhemmin, saat hissilippusi lipunmyyntipisteestä yhdistyksen ja ilmoittautujan nimen perusteella. Varaa mieluiten tasaraha.

Hiihtokeskuksesta voi vuokrata varusteet päiväksi hintaan 17e / laskettelusukset ja monot, 19e / lumilauta ja kengät, 19e / snowblade ja 3e / laskettelukypärä. Ilmoita lainatessasi olevasi yhdistyksen jäsen, niin saat lainaukset kyseisillä hinnoilla. Lisätiedot www.vihtiski.fi.

Ilmoittautumiset osoitteessa www.hyksinsyopalapset.com. Kypäräpäiset alle 7-vuotiaat lapset eivät tarvitse hissilippua. Peruutukset tekstiviestillä, p. 044 284 3484, tai sähköpostilla, jsalmi@kolumbus.fi. Ilmoittautumisaika on 1.-19.3.

Lasten ja nuorten viikonloppuleiri

Keväällä järjestetään Kuortinkartanossa lasten ja nuorten viikonloppuleiri 12. - 14.3. Leiri on tarkoitettu syöpää sairastaville tai sairastaneille yli 7-vuotiaalle lapsille ja nuorille sekä heidän sisaruksilleen. Leirille on bussikuljetus, joka lähtee Helsingin rautatieasemalta ja pysähtyy Mäntsälässä ja Lahdessa. Leirimaksu 20e kerätään bussikuljetuksen yhteydessä.

Viikonloppuleireille ilmoittaudutaan sähköisellä lomakkeella, joka avautuu noin kolme viikkoa ennen leirin alkua yhdistyksen kotisivuilla. Lisätiedot Minna Issakainen, p. 050 587 0709.

Lasten ja nuorten kesäleirit Kuortinkartanossa

Kesällä järjestetään potilasperheiden lapsille kolme viiden päivän

pituista lasten ja nuorten kesäleiriä (yli 7-vuotiaille) sekä yksi nuorten viikonloppuleiri (yli 14-vuotiaille):

- Lasten ja nuorten kesäleiri I: 7.-11.6.2010
- Nuorten viikonloppuleiri (yli 14v.): 11.-13.6.2010
- Lasten ja nuorten kesäleiri II: 14.-18.6.2010
- Lasten ja nuorten kesäleiri III: 26.-30.7.2010.

Kesäleireille ilmoittaudutaan netissä www.hyksinsyopalapset.com. Leiriläisiä pyydetään ilmoittautumaan vain yhdelle leirille, niin useampi pääsee mukaan. Seuraa netistä ilmoittautumisaikaa, joka alkaa vapun aikoihin. Osallistumismaksu on 20e. Tiedustelut Minna Issakaiselta, p. 050 5870 709.

Isovanhempien ja lasten leiri 19.-23.7.

Isovanhempien ja lasten yhteinen leiri pidetään Kuortinkartanossa 19.-23.7. Ilmoittautumisia ottaa vastaan kuntoutusohjaaja Saila Ylönen, saila.ylonen@hus.fi, p. 09 4717 3783.

Kesäjuhlat 17.7.

Kuortinkartanon kesäjuhlat pidetään 17.7. Juhlien esiintyjäksi on tulossa muun muassa Antti Tuisku. Seuraa lisätietoja nettisivuilta.

Sylvan kesäpäivät ja vuosikokous

Pohjanmaan Syöpäyhdistyksen Eppulit-kerho järjestää yhdessä Sylvan kanssa kesäpäivät Ylihärmässä 22. - 23.5.2010. Lisätiedot www.sylva.fi

Kympin Lasten päätoimittaja

Kympin Lapset -lehti etsii päätoimittajaa. Jos olet kiinnostunut, ota yhteyttä puheenjohtajaan Anna Cantell-Forsbomiin.